

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-40/2025-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga Suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Sanje Štefan i Blanše Turić članica vijeća te sudske savjetnice Marte Srake, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatska pošta d.d., Velika Gorica, Poštanska ulica 9, OIB: 87311810356, kojeg zastupa Igor Mucalo, odvjetnik iz Zagreba, Amruševa 8, protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Trg žrtava fašizma 3, Zagreb, OIB 68011638990, uz sudjelovanje zainteresirane osobe HC, [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 30. travnja 2025.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja tuženika klasa: UP/II-008-07/24-01/811, urbroj: 401-01-11-25-7 od 17. siječnja 2025.

II. Odbija se zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika točkom I. poništeno je rješenje trgovačkog društva HP-Hrvatska pošta d.d. broj: HP-20/1-034371/24 od 19. kolovoza 2024., točkom II. izreke rješenje odlučeno je da se omogućava HC pravo na pristup preslici izvještaja za 2023. godinu o rezultatima mjerenja kakvoće prijenosa pismovnih pošiljaka i prioritetnih pismovnih pošiljaka i prioritetnih pismovnih pošiljaka u unutarnjem prometu od 12. veljače 2024., a točkom III. naloženo je trgovačkom društvu HP-Hrvatska pošta d.d. da postupi sukladno točki II. izreke ovog rješenja u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja.

2. Prvostupanjskim rješenjem trgovačkog društva HP-Hrvatska pošta d.d. odbijen je zahtjev za pristup informacijama HC od 9. kolovoza 2024. u dijelu u kojem je zatražio puno izvorno izvješće kontinuiranog mjerenja kakvoće univerzalne usluge provedenog, metodom "end to end" na cijelom području Republike Hrvatske u 2023. godini temeljem članka 23. stavka 6. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13., 85/15. i 69/22. – dalje: ZPPI) iz razloga što se radi o informacijama koje su poslovna tajna.

3. U tužbi tužitelj ponavlja sve što je naveo tijekom postupka. Posebno ističe da bi omogućavanjem pristupa traženoj informaciji došlo do štete po njegove gospodarske interese, što nije navodio tijekom žalbenog postupka. Ističe da je tuženik priznao da

predmetni zahtjev podliježe tužiteljevoj primjeni testa razmjernosti i javnog interesa čime je automatski priznao da tražena informacija ne predstavlja informaciju iz članka 16. stavka 3. ZPPI-a i da nedvojbeno predstavlja poslovnu tajnu iz članka 15. stavka 2. točke 2. ZPPI-a. Poziva se na rješenje tuženika klasa: UP/II-008-07/19-01/313, urbroj: 401-01-10-20-6 od 10. studenog 2020. Osim toga ističe da se ne smije smetnuti s uma da tužitelj po svojem ustroju ne predstavlja tijelo državne vlasti, niti bilo kakav oblik organizacije koji je financiran iz državnog proračuna. Tužitelj je po svom pravnom obliku trgovačko društvo koje se primarno financira iz vlastitih obrtnih sredstava, a svoju javnu ovlast obavlja samo u jednom segmentu registrirane djelatnosti, a to je pružanje poštanskih usluga koje se financiraju iz javnih sredstava. Nadalje ističe da se izvještaj izrađuje sukladno primjenjivim normama iz članka 31. Pravilnika o obavljanju univerzalnih usluga („Narodne novine“ 41/13., 103/21., 24/24.) to ne znači da svaka osoba ima potrebnu stručnost i znanje da može izraditi takav izvještaj. Propisane tehničke norme postoje u gotovo svakoj djelatnosti te se shodno tome svi poslovni subjekti koji posluju u toj djelatnosti pridržavaju propisanih normi za tu djelatnost, no to ne znači da njihova tehnologija i specifično znanje (know-how) za obavljanje te djelatnosti predstavlja neku javno dostupnu informaciju, ni da se pridržavanje normi postiže uvijek na isti način. Smatra da tražena informacija u izvještaju između ostalog uključuje i raspored geografskih mjesta, vremenskih razdoblja i osoba te da bi se postigla svrha mjerenja koje se obavlja navedeni podaci apsolutno moraju biti i ostati tajna.

Predlaže da se žalba uvaži i poništi osporeno rješenje.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje u cijelosti kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja te vezano za navode tužitelja da ne ulazi u krug obveznika ZPPI-a ističe da je ovaj Sud u presudi poslovni broj: Us II-243/2023 od 6. veljače 2025. potvrdio stajalište tuženika da tužitelj ulazi u krug obveznika ZPPI-a iz razloga što je pravna osoba u stopostotnom vlasništvu Republike Hrvatske te je davatelj univerzalne poštanske usluge odnosno predstavlja tijelo javne vlasti koje obavlja javnu ovlast i raspolaže javnim sredstvima. Smatra neosnovanim navod iz tužbe da je pobijanim rješenjem tuženik priznao da predmetni zahtjev podliježe tužiteljevoj primjeni testa razmjernosti i javnog interesa čime automatski priznaje da tražena informacija ne predstavlja informaciju iz članka 16. stavka 3. ZPPI-a i da nedvojbeno predstavlja poslovnu tajnu iz članka 15. stavka 2. točke 2 ZPPI-a. Ističe da prema odredbi članka 115. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09. i 110/21. – dalje u tekstu: ZUP) drugostupanjsko tijelo ispituje zakonitost i svrhovitost prvostupanjskog rješenja pa sukladno navedenom ima obvezu razmotriti sve činjenice utvrđene u prvostupanjskom postupku, a to nipošto ne znači da je drugostupanjsko tijelo automatski prihvatilo navode prvostupanjskog tijela kako to tvrdi tuženik. Navodi da tužitelj u tužbi iznosi činjenice na temelju kojih smatra da bi omogućavanjem pristupa traženoj informaciji došlo do štete po njegove gospodarske interese, a koje činjenice nije utvrdio niti iznio u prvostupanjskom postupku, pa koje činjenice ni tuženik nije mogao razmatrati u žalbenom postupku. Također ističe da pozivanje na rješenje tuženika od 10. studenog 2020. nije primjenjivo u ovom predmetu. Smatra da prije svega treba uzeti u obzir da je informacija koja je predmet zahtjeva izvješća za 2023. godinu izrađen temeljem zakonske obveze iz članka 41. Zakona o poštanskim uslugama („Narodne novine“ 144/12., 153/13., 78/15. i 110/19. – dalje u tekstu: ZP) da se radi o informaciji koja sukladno zakonskoj obvezi treba biti javno objavljena, a tuženik je u drugostupanjskom postupku uvidom u internetske

stranice tužitelja utvrdio da tužitelj nije objavio cjelovito izvješće o kakvoći obavljanja univerzalne usluge već njegov sažetak. Osim toga mjerenje kakvoće prijenosa koje je predmet ovog izvještaja obavlja se sukladno normama iz članka 31. stavak 1. točka 1. i 2. Pravilnika o obavljanju univerzalnih usluga („Narodne novine“ 41/13., 103/21. i 94/24. – dalje: Pravilnik) odnosno sukladno normi HRN EN13850 – mjerenje vremena prijenosa pojedinačne prioritetne pošiljke od prijma do uručenja za prioritetne pismovne pošiljke i normi HRNEN 145087 – mjerenje vremena prijenosa pojedinačne ne prioritetne pošiljke od prijama do uručenja za pismovne pošiljke kojima je propisan način izračuna kakvoće prijenosa. Na temelju svega navedenog tuženik je u žalbenom postupku utvrdio da preteže javni interes te da je riječ o informaciji koja treba biti dostupna javnosti s obzirom na činjenicu da ZP propisuje obvezuju njene javne objave. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

5. Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu ostaje kod svog zahtjeva.

6. Tužitelj se očitovao na navode odgovora na tužbu zainteresirane osobe i tuženika. Ističe da zainteresirana osoba nije odgovorila niti na jedan navod iz tužbe. Navodi da je iz obrazloženja osporenog rješenja jasno da tuženik zasniva pobijano rješenje na ocjenjivanju osnovanosti tužiteljevog testa razmjernosti i javnog interesa iz članka 16. ZPPI-a te je stoga jasno da izvješće nikako ne može predstavljati informaciju iz članka 16. stavka 3. ZPPI-a koja je od takvog testa izuzeta već upravo poslovnu tajnu iz članka 15. stavka 5. točke 2. ZPPI-a koja takvom testu podliježe. Okolnost da tuženik u odgovoru na tužbu osporava ove zaključke samo ukazuje na to da tuženik proturječi vlastitom osporenom rješenju u kojem je prethodno i to opširno i decidirano zastupa suprotan stav. Drugim riječima tuženik u odgovoru na tužbu "skače sam sebi u usta" osporavajući ono što je sam ranije utvrdio pobijanim rješenjem. Isto tako je paušalna tvrdnja da predmet na koji se tužitelj poziva nije primjenjiv. Smatra da ne postoje razlozi uslijed kojih bi se dopustilo zainteresiranoj osobi da pristupi izvještaju u cijelosti, jer interes zaštite poslovne tajne tužitelja i izvršitelja svako preteže nad bilo kojim tobožnjim, a stvarno nepostojećim javnim interesom kojeg neosnovano ističe zainteresirana osoba. Ističe da ZP i Pravilnik predstavljaju propise za čiju primjenu tumačenje notorno nije nadležan tuženik već sektorski regulator HAKOM koji nikad nije iznio tužitelju nikakav prigovor na način objave izvještaja. Navodi da je osporeno rješenje u cijelosti neosnovano te predlaže da ga ovaj Sud poništi te traži troškove postupka uvećane za zateznu kamatu.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Unatoč tvrdnji tužitelja da se primarno financira iz vlastitih obrtnih sredstava te zbog tog nije obveznik ZPPI-a valja ističi da je tuženik pravna osoba u stopostotnom vlasništvu Republike Hrvatske te davatelj univerzalne poštanske usluge, dakle, predstavlja tijelo javne vlasti koji obavlja javnu ovlast i raspolaže javnim sredstvima. Međutim, nije točno kako to navodi tužitelj, da je u žalbenom postupku navedeno da se radi o informaciji iz članka 16. stavka 3. ZPPI-a te da su takve informacije dostupne javnosti bez provođenja testa razmjernosti te da je navedeno tuženik naveo u svom rješenju i u odgovoru na tužbu i skočio sam sebi u usta. Naime, tuženik je istakao da se radi o informaciji izvještaju za 2023. godinu o rezultatima mjerenja kakvoće prijenosa pismovnih pošiljaka i prioritetnih pismovnih pošiljaka u unutarnjem prometu od 12. veljače 2024. koji tužitelj izrađuje temeljem zakonske obveze iz članka 41. Zakona o poštanskim uslugama.

9. Navedenom zakonskom odredbom propisana je obveza davatelja univerzalne usluge da jednom godišnje, u skladu s hrvatskim normama obavi mjerenje kakvoće

univerzalne usluge te je obvezan svake godine putem neovisnog tijela, obaviti mjerenje kakvoće prijenosa poštanskih pošiljaka radi utvrđivanja postotka uručenih pošiljaka. Osim toga navedenom zakonskom odredbom propisana je i obveza davatelju univerzalne usluge da izvješće o kakvoći obavljanja univerzalne usluge dostavi na znanje Hrvatskoj regularnoj agenciji za mrežne djelatnosti najkasnije do 1. travnja za prethodnu kalendarsku godinu kao i da isto objavi na svojim internetskim stranicama najkasnije do 1. lipnja. Dakle, u ovom slučaju riječ je o informaciji koja sukladno zakonskoj odredbi treba biti javno objavljena, a tuženik je u drugostupanjskom postupku uvidom u internetsku stranicu tužitelja utvrdio da tužitelj ne objavljuje cjelovita izvješća o kakvoći obavljanja univerzalne usluge, već njegove sažetke što nije u skladu s navedenom zakonom obvezom.

10. S obzirom na navedeno prema ocjeni i ovoga Suda pravilno je tuženik poništio rješenje prvostupanjskog tijela te naložio tužitelju da omogući zainteresiranoj osobi pravo na pristup preslici izvještaja za 2023. godinu o rezultatima mjerenja kakvoće prijenosa pismovnih pošiljaka i prioriternih pismovnih pošiljaka u unutarnjem prometu od 12. veljače 2024. Pozivanje tužitelja na rješenje tuženika koje nije primijenjeno u ovom predmetu, s obzirom da je riječ o potpuno različitim informacijama koje su predmet zahtjeva za pristup informacijama i koji se ni na koji način ne mogu usporediti, nije od utjecaja na drugačije rješenje ove stvari. Dakle, nesporno se radi o tijelu javne vlasti koja je obveznik prava na pristup informacijama te o informaciji koja je čak trebala biti javno objavljena, a nije, stoga je pravilno utvrđeno da se radi o informaciji koja treba biti dostupna javnosti.

11. S obzirom na navedeno trebalo je temeljem odredbe članka 116. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 36/24. – dalje: ZUS) tužbeni zahtjev odbiti.

12. S obzirom da tužitelj nije uspio u upravnom sporu pravilno je odbijen njegov zahtjev za naknadu troškova upravnog spora temeljem odredbe članka 147. stavka 1. ZUS-a.

U Zagrebu 30. travnja 2025.

Predsjednica vijeća:
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.